

דברים שנבראו ביום הראשון, והם שמיים וארץ, אור וחשך, תהו ובהו, רוח ומים, מدت יום ומدة לילה. שמיים יש למעלה ממשיים, שהוא שמי המשיים העליונים, ויש אור למעלה למעלה שנברא אור הגנוו לצדיקים לעולם הבא, שעין לא שלטת עליו, ויש חשך נסתר שנאמר בו ישת חשך סתרו, ויש תהו ובהו למעלה, שנאמר בhem קוו תהו ואבני בהה. ויש רוח מקדש שנאמר בה רוחו המקדוש המרחפת על פניו מי התורה, מدت יום ומדת לילה, מدت יום - השכינה העליונה, מה זה יום? העמוד האמצעי שמספר ימים ארבעים, והוא שבתווב ארך ימים בימינה, זהו שבתווב יומם יצוה יהו"ה מסדו, ימים קטעים מצד של זעיר אונפין צדיק, מدت לילה האם המתהנה. עד פאן אי' מן אב"ג.

מה זה ב' (בינה)? ב' נודעים דיו הפרצופים של האדם העליון, ג' שלש דמויות, כמו שארם של בריאה ואדם של יצירה ואדם של עשרה, ג' יש לה ראש וגוף זנב, הראש זה י', הגוף הפרצוף, הקוץ שלמטה זנב, ומשום זה אמרו בעלי המשנה, אדם הראשון עשה לו פרצוף ולבסוף זנב. על הזנב נאמר וניגדל הילד זגב. עד שיעשה פרצוף.

ועוד אבנית"ז, א' מורה על אל מסתperf מעיני כל חי ונעלם מכל היצורים בלם, על אדרירו"ן נאמר קומה אדריר ירוז, ויש ממנו מחת ידו שנברא אדי"ר אדרירים, יוצא מהפסוק הנה, איפ"ז מושבך ושים בפלע קב"ה, שם אית"ז והיא פניא". ק' קגה, קגה חכמה קגה בינה (משליד ראשית דרכו למעלה מהכל, קדם מפעליו מאז, מעולם נפקתי מראש מקדמי הארץ. מה זה

וחשך, תהו ובהו, רוח ומים, מدت יום ומدة לילה, שמיים אית לעילא מן שמיים דאייה שמי השמי העליונים, ואית אור לעילא לעילא דאתקרי אור הגנוו לצדיקיא לעילמא דאני, דעתنا לא שליט עלייה, ואית חשך סתרו, סתים דאתפר ביה (תהלים יח יב) ישות חשך סתרו, ואית תהו ובהו לעילא, דאתפר בהון (ישעה לד"ז קו תהו ואבני בהה. (דף יעקב ואית רוחא דקדושא, דאתפר ביה רוחו הקדוש המרחפת על אנטיפי מיא דאוריתא, מדת יום ומدة לילה, מدت יום שכינתה עלאה, מי יום עמנוא דאמצעיתא, דמפהה יומין ארוכין, הדא הוא דכתיב (משל ג' ב) אריך ימים בימינה, הדא הוא דכתיב (תהלים מב ט) יומם יצוה יהו"ה מסדו, יומין זעירין מפטרא דזעיר אונפין צדיק, מدت לילה אימא תפאה, עד הכא א' מן אב"ג.

מאי ב' (בינה), ב' אשתמוודען דו פרצופין דאדם עלאה, ג' תלת דיווקין, בגונא דאדם דבריאה ואדם דיצירה ואדם דעשיה, ג' אית לה רישא וגופא זונבא, רישא דאי', גופא פרצופה, קוצא דלתחא זנב, ובגין דא אמרו מארי מתניתין, אדם הרראשון עשה לו פרצוף ולבסוף זנב, זנב עלייה אתפר (בראשית בכ"ח) ויגדל הילך ויגמל, עד דיתעביד פרצוף. ועוד אבנית"ז, א' אידי מורה על אל מסתperf מעיני כל חי ונעלם מכל היצורים כלם, אדרירו"ן עלייה אתפר קומה אדריר ירוז, ואית ממנא תחות ידיה דאתקרי אדי"ר אדרירים, ותחות ממשלחתה אתני"ה, ואיהו בפיק מהאי פסיק (במדבר כד כא) אית"ז מושבך ושים בפלע קב"ה, תמן אית"ז ואיתו תניא", ק' קגה, קגה חכמה קגה בינה (משליד ראשית דרכו למעלה מהכל, קדם מפעליו מאז, מעולם נפקתי מראש מקדמי הארץ. מה זה